

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: کنوت ملنتین
فرستنده: عثمان حیدری
۱۳ جون ۲۰۱۹

پستی باجگیرها!

آقای «هایکو ماس» (وزیر امور خارجه المان و عضو حزب سوسیال دمکرات این کشور) روز دوشنبه برای انجام مذاکره با مقام‌های ایرانی در تهران بود. او در آنجا همین‌طور به نام دولت‌های پاریس و لندن حضور داشت. آقای «ماس» می‌توانست طی یک مذاکره ۵ دقیقه‌ای با همکار خود محمد جواد ظریف از این نظر اطلاع پیدا کند. ولی خوب در آن‌صورت ژست دیپلماتیک او هم ارزان‌تر و هم کمتر تماشایی می‌نمود.

*****

خبرگزاری فارس: «هایکو ماس»: «تلاش می‌کنیم بدون امریکا به تعهدات خود در برجام عمل کنیم. وزیر امور خارجه المان با مثبت برآورد کردن سفر به منطقه بار دیگر ابراز امیدواری کرد که اینستکس در هفته‌های آینده اجرایی شود و گفت که طرف‌های اروپایی هر آنچه بتوانند انجام می‌دهند تا بدون امریکا، به تعهدات خود به توافق هسته‌ای عمل کنند.

آقای «هایکو ماس» (وزیر امور خارجه المان و عضو حزب سوسیال دمکرات این کشور) روز دوشنبه برای انجام مذاکره با مقام‌های ایرانی در تهران بود. او در آنجا همین‌طور به نام دولت‌های پاریس و لندن حضور داشت. او نیات خود را از سفر به ایران روز ۳۱ ماه مه سال جاری با همکار امریکایی خود «مایک پمپئو» که به المان سفر کرده بود، در میان گذاشته بود.

این‌طور که به نظر می‌رسد «ماس» عملاً در تهران چیزی به دست نیاورد.

این‌طور که به نظر می‌رسد «ماس» عملاً در تهران چیزی به دست نیاورد. اصلاً مسأله بر سر چه بود؟ بنا به گفته شخص ایشان، نیات جناب سوسیال دموکرات «دعوت ایرانیان به آرامش و متانت» بوده تا بتوان قرارداد وین را که در جولای ۲۰۱۵ به امضاء رسید، «نجات داد.» توافق‌هایی که در آن‌زمان پس از ۲ سال مذاکرات گسترده صورت گرفت محدودیت‌های گسترده‌ای برای برنامه اتمی غیرنظامی ایران به همراه داشت.

مهم‌ترین بندهای این توافق قرار بود تا سال ۲۰۳۰ معتبر بماند.

مهم‌ترین بندهای این توافق قرار بود تا سال ۲۰۳۰ معتبر بماند. در مقابل، ایالات متحده آمریکا و سه عضو اتحادیه اروپایی قول دادند سنگین‌ترین تحریم‌ها را لغو کنند و یا به کار نبندند و در طبیعی ساختن روابط اقتصادی کوشا باشند. ولی:

روز ۸ می سال گذشته رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا «دونالد ترامپ» اعلام کرد که دولت او به مسؤولیت‌هایی که از طرف ایالات متحده در وین پذیرفته شده بود، عمل نخواهد کرد. با در نظر گرفتن نقش غالب ایالات متحده آمریکا در امور مالی و اقتصادی جهان این گام به معنای مرگ برجام بود. اگر سه کشور اتحادیه اروپایی هنوز از «نجات» آن سخن می‌گویند، منظورشان تنها درخواست از ایران است که بدون دریافت هیچ یک از قول‌های داده شده به طور کامل به تعهدات خود عمل کند. این درخواست از نظر حقوقی پوچ و مسخره و از نظر سیاسی بی‌چشم و رویی و پرروئی است.

علاوه بر این، جناب «ماس» درخواست دیگری را نیز با خود به تهران برده بود: ایران باید موافقت خود را با یک دور جدید مذاکره در مورد خواسته‌های دیگر ایالات متحده و شرکایش اعلام کند. او در جلسه عمومی پارلمان آلمان روز ۱۵ می سال جاری این درخواست را این‌طور فرموله کرده بود: «ما می‌خواهیم که ایران از نقش مخرب خود در منطقه، در سوریه، در یمن و یا لبنان دست بردارد. و ما می‌خواهیم ایران برنامه راکتی بالیستیکی خود و تهدیدهای خود را علیه اسرائیل متوقف کند.»

ترامپ هم که در هفته‌های اخیر از نیت خود برای مذاکره با ایران سخن می‌گفت، منظورش همین کاتالوگ از خواسته‌ها بود. برای تحمیل این خواسته‌ها از یک سو باز هم تحریم‌های شدیدتر (آخرین آن روز ۷ جون در مورد صنایع پتروشیمی ایران بود) و دامن زدن مادی و تبلیغاتی به سناریوی خطر تشدید جنگ در منطقه و در کنار آن «دیپلماسی» پیمان کشورهای غربی. جای تردید نیست که اگر ایران واقعاً به زور حاضر شود، مجدداً «بر سر میز مذاکره» حاضر شود باز هم مانند قرارداد وین نه دارای تأمین و تضمین حقوقی و نه تسهیلات اقتصادی خواهد بود.

ایرانی‌ها روز دوشنبه به آقای «ماس» گفتند که تنها موضوع مذاکره قرارداد وین است و در مورد توقعات و خواسته‌های مضاعف صحبت نخواهند کرد. آقای «ماس» می‌توانست طی یک مذاکره ۵ دقیقه‌ای با همکار خود محمد جواد ظریف از این نظر اطلاع پیدا کند. ولی خوب در آن‌صورت ژست دیپلماتیک او هم ارزان‌تر و هم کمتر تماشائی می‌نمود.

منبع: دنیای جوان

تارنگاشت عدالت